ΕΘΝΙΚΟ ΜΕΤΣΟΒΕΙΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΣΧΟΛΗ ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΑΝΑΦΟΡΑ 2^{ης} ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΗΣ ΑΣΚΗΣΗΣ

Στοιχεία Ομάδας

- Αναγνωριστικό: oslab005
- Μέλος 1°: Πέππας Μιχαήλ Αθανάσιος, Α.Μ: 03121026
- Μέλος 2°: Σαουνάτσος Ανδρέας, Α.Μ: 03121197
- Ημερομηνία Παράδοσης Αναφοράς: 15.05.2024

Ενότητα 1 − Συγχρονισμός σε υπάρχοντα κώδικα

Εισαγωγικές ερωτήσεις

Χρησιμοποιούμε το διαθέσιμο Makefile, προκειμένου να μεταγλωττίσουμε και να τρέξουμε το πρόγραμμα simplesync. Παρατηρούμε, ότι ενώ έχουμε αρχικοποιήσει μία μεταβλητή (int val) στην τιμή 0 και την αυξάνουμε κατά 1 όσες φορές τη μειώνουμε κατά 1 – 10.000.000 φορές – το τελικό αποτέλεσμα που εμφανίζεται στην οθόνη δεν είναι 0, όπως αναμενόταν. Η εξήγηση για αυτό είναι ότι οι διεργασίες που αυξάνουν και μειώνουν την τιμή της μεταβλητής εκτελούνται ταυτόχρονα – και μάλιστα το κρίσιμο τμήμα τους που κάνει (val++) ή (val--) – δεν είναι συγχρονισμένες, με αποτέλεσμα να μοιράζονται κοινή μνήμη και να αντλούν / αποθηκεύουν την νέα τιμή της σε λάθος στιγμές: πριν ολοκληρωθεί και αποθηκευτεί η αύξηση έχει εκτελεστεί αφαίρεση ή αντιστρόφως.

Ακόμα, παρατηρούμε ότι παράγονται δύο διαφορετικά εκτελέσιμα από το simplesync.c: το simplesync-atomic και το simplesync-mutex, μέσω του Makefile. Ο λόγος που συμβαίνει αυτό είναι αφενός μεν τα #defined που έχουμε κάνει μέσα στο simplesync.c και φαίνονται παρακάτω:

```
/* Dots indicate lines where you are free to insert code at will */
/* ... */
pthread_mutex_t lock;
#if defined(SYNC_ATOMIC) ^ defined(SYNC_MUTEX) == 0
# error You must #define exactly one of SYNC_ATOMIC or SYNC_MUTEX.
#endif

#if defined(SYNC_ATOMIC)
# define USE_ATOMIC_OPS 1
#else
# define USE_ATOMIC_OPS 0
#endif
```

αφετέρου δε, τα flags κατά τη μεταγλώττιση στο Makefile (-DSYNC_MUTEX και - DSYNC_ATOMIC), τα οποία δίνουν τιμές 1 στις mutex και atomic παραλλαγές της simplesync, αντίστοιχα.

Κατόπιν, επεκτείνουμε τον κώδικα της simplesync.c στις δύο παραλλαγές της και το νέο αρχείο .c φαίνεται ακολούθως. Οι αλλαγές εντοπίζονται στην __sync_add_and_fetch και __sync_sub_and_fetch που εξασφαλίζουν το atomicity των προσθέσεων και αφαιρέσεων, αντίστοιχα, και στα mutex lock/unlocks στο κρίσιμο τμήμα της αύξησης/μείωσης της μεταβλητής val.

Η αλλαγμένη συνάρτηση που υλοποιεί την αύξηση φαίνεται ακολούθως, ενώ όμοια λογική υπάρχει και στη συνάρτηση που υλοποιεί τη μείωση της μεταβλητής val.

```
void *increase fn(void *arg)
41
42
         int i;
43
         volatile int *ip = arg;
44
45
         fprintf(stderr, "About to increase variable %d times\n", N);
46
         for (i = 0; i < N; i++) {
47
             if (USE ATOMIC OPS) {
                 __sync_add_and_fetch(ip,1);
51
                 pthread mutex lock(&lock);
52
53
                 ++(*ip);
                 pthread mutex_unlock(&lock);
54
         fprintf(stderr, "Done increasing variable.\n");
57
58
         return NULL;
60
```

Ο συνολικός – αλλαγμένος κώδικας φαίνεται ακολούθως:

15/5/24, 2:51 µ.µ. simplesync.c

simplesync.c

```
1
 2
     * simplesync.c
 3
 4
     * A simple synchronization exercise.
 5
     * Vangelis Koukis <vkoukis@cslab.ece.ntua.gr>
 6
 7
     * Operating Systems course, ECE, NTUA
 8
     */
9
10
11
    #include <errno.h>
   #include <stdio.h>
12
13 #include <stdlib.h>
14 #include <unistd.h>
15 #include <pthread.h>
16
   #include <stdatomic.h>
17
18
    * POSIX thread functions do not return error numbers in errno,
19
20
     * but in the actual return value of the function call instead.
     * This macro helps with error reporting in this case.
21
22
     */
    #define perror_pthread(ret, msg) \
23
24
        do { errno = ret; perror(msg); } while (0)
25
26
    #define N 10000000
27
    /* Dots indicate lines where you are free to insert code at will */
28
29 /* ... */
30
    pthread_mutex_t lock;
31 #if defined(SYNC_ATOMIC) ^ defined(SYNC_MUTEX) == 0
32 | # error You must #define exactly one of SYNC_ATOMIC or SYNC_MUTEX.
33
    #endif
34
35 #if defined(SYNC ATOMIC)
36 # define USE_ATOMIC_OPS 1
37
   #else
38 # define USE ATOMIC OPS 0
   #endif
39
40
41
    void *increase_fn(void *arg)
42
    {
43
        int i;
44
        volatile int *ip = arg;
45
        fprintf(stderr, "About to increase variable %d times\n", N);
46
47
        for (i = 0; i < N; i++) {
48
            if (USE_ATOMIC_OPS) {
                 _sync_add_and_fetch(ip,1);
49
50
            } else {
                pthread_mutex_lock(&lock);
51
52
                /* You cannot modify the following line */
53
                ++(*ip);
54
                pthread mutex unlock(&lock);
55
            }
56
        fprintf(stderr, "Done increasing variable.\n");
```

```
15/5/24, 2:51 μ.μ.
                                                         simplesync.c
  58
  59
           return NULL;
  60
      }
  61
      void *decrease_fn(void *arg)
  62
  63
  64
           int i;
  65
           volatile int *ip = arg;
  66
           fprintf(stderr, "About to decrease variable %d times\n", N);
  67
  68
           for (i = 0; i < N; i++) {
  69
               if (USE_ATOMIC_OPS) {
  70
                    __sync_sub_and_fetch(ip,1);
  71
               } else {
  72
                   pthread mutex lock(&lock);
  73
                   /* You cannot modify the following line */
  74
                   --(*ip);
  75
                   pthread_mutex_unlock(&lock);
  76
               }
  77
  78
           fprintf(stderr, "Done decreasing variable.\n");
  79
           return NULL;
  80
  81
      }
  82
  83
  84
      int main(int argc, char *argv[])
  85
      {
  86
           int val, ret, ok;
           pthread_t t1, t2;
  87
  88
           /*
  89
  90
            * Initial value
            */
  91
  92
           val = 0;
  93
           if(pthread mutex init(&lock, NULL) != 0)
  94
                   {perror("mutex"); exit(1);}
  95
           /*
  96
            * Create threads
  97
            */
  98
           ret = pthread_create(&t1, NULL, increase_fn, &val);
  99
 100
           if (ret) {
               perror_pthread(ret, "pthread_create");
 101
 102
               exit(1);
 103
           ret = pthread_create(&t2, NULL, decrease_fn, &val);
 104
 105
           if (ret) {
               perror_pthread(ret, "pthread_create");
 106
 107
               exit(1);
           }
 108
 109
 110
            * Wait for threads to terminate
 111
 112
           ret = pthread_join(t1, NULL);
 113
 114
           if (ret)
               perror_pthread(ret, "pthread_join");
 115
 116
           ret = pthread_join(t2, NULL);
           if (ret)
 117
```

Το αποτέλεσμα, όπως φαίνεται και παρακάτω, είναι 0, όπως πρέπει:

```
peppasmich@Michael-Peppas:/mnt/d/OneDrive/Mιχαήλ - Αθανάσιος Πέππας -- Βιβλιοθήκη/Ακαδημαϊκά/Σ.Η.Μ.Μ.Υ.

κά Συστήματα Υπολογιστών/Εργαστήριο/2η Άσκηση/Κώδικες Ασκήσεων/askhsh2$ ./simplesync-atomic

About to increase variable 10000000 times

About to decreasing variable.

One decreasing variable.

OK, val = 0.

peppasmich@Michael-Peppas:/mnt/d/OneDrive/Mιχαήλ - Αθανάσιος Πέππας -- Βιβλιοθήκη/Ακαδημαϊκά/Σ.Η.Μ.Μ.Υ.

κά Συστήματα Υπολογιστών/Εργαστήριο/2η Άσκηση/Κώδικες Ασκήσεων/askhsh2$ ./simplesync-mutex

About to increase variable 10000000 times

About to decreasing variable 10000000 times

About to decrease variable 10000000 times

About to decrease variable 10000000 times

Done decreasing variable.

OK, val = 0.
```

Αξίζει να σημειωθεί πως το πρόγραμμά μας, όπως φαίνεται και από τον κώδικα που παραθέσαμε, ελέγχει την ορθότητα των εισαγόμενων δεδομένων κατά τον χρόνο εκτέλεσης και σε περίπτωση λάθους, τυπώνει το αντίστοιχο μήνυμα στον χρήστη, καθοδηγώντας τον προς την εισαγωγή μιας ορθής εισόδου.

Ερωτήσεις

1. Αρχικά, τρέχουμε με χρήση της εντολής time τη simplesync-atomic, η οποία έχει παραχθεί από τον αρχικό κώδικα, χωρίς παραλλαγές, δηλαδή χωρίς συγχρονισμό. Το αποτέλεσμα φαίνεται ακολούθως:

```
peppasmich@Michael-Peppas:/mmt/d/OneDrive/Mιχαήλ - Αθανάσιος Πέππας -- Βιβλιο
κά Συστήματα Υπολογιστών/Εργαστήριο/2η Άσκηση/Κώδικες Ασκήσεων/askhsh2$ time <u>./simplesync-atomic</u>
About to increase variable 10000000 times
Done increasing variable.
NOT OK, val = 1229810.
real 0m0.030s
user 0m0.041s
sys 0m0.000s
```

Όπως εύκολα γίνεται αντιληπτό, το αποτέλεσμα είναι λανθασμένο, αφού δεν υπάρχει συγχρονισμός. Ακολούθως, τρέχουμε τους σωστούς κώδικες simplesync-atomic και simplesync-mutex, αντίστοιχα, και το αποτέλεσμα φαίνεται ακολούθως:

```
κά Συστήματα Υπολογιστών/Εργαστήριο/2η Άσκηση/Κώδικες Ασκήσεων/askhsh2$ time ./simplesync-atomic
About to increase variable 10000000 times
Done decreasing variable.
Done increasing variable.
OK, val = 0.

real em0.264s
user om0.501s
sys om0.0000s
perpasmi.ch@tichael-Peppas:/mnt/d/OneDrive/Mιχαήλ - Αθανάσιος Πέπνας -- Βιβλιοθήκη/Ακαδημαϊκά/Σ.Η.Μ.Μ.Υ. Ε.Μ.Π/Μαθήματα - Εξάμηνα/Μεγαλύτερα Εξάμηνα - Ροές/Ροή Υ/Λειτουργι
κά Συστήματα Υπολογιστών/Εργαστήριο/2η Άσκηση/Κώδικες Ασκήσεων/askhsh2$ time ./simplesync-mutex
About to increase variable 10000000 times
About to decrease variable 10000000 times
Done increasing variable.
OK, val = 0.

real em1.105s
user om1.504s
sys om0.676s
```

Παρατηρούμε, όπως εξάλλου ήταν και αναμενόμενο, ότι ο χρόνος εκτέλεσης του ασυγχρόνιστου προγράμματος είναι πολύ μικρότερος και από τα δύο προγράμματα που εκτελούν συγχρονισμό και εμφανίζουν — φυσικά — το σωστό αποτέλεσμα. Ο λόγος για αυτό είναι ότι στο αρχικό πρόγραμμα εκτελούνται όλες οι προσθέσεις και οι αφαιρέσεις ταυτόχρονα, χωρίς έτσι να παράγεται σωστό αποτέλεσμα, αφού χάνεται η σωστή αλληλουχία τους και χρησιμοποιούν κοινή μνήμη, ενώ στις άλλες περιπτώσεις εκτελούνται μόνο όταν το κρίσιμο τμήμα της προηγούμενης έχει ολοκληρωθεί, υστερώντας έτσι σε χρόνο, εμφανίζοντας όμως το σωστό αποτέλεσμα.

2. Όπως φαίνεται και από την παραπάνω εικόνα, η μέθοδος των atomic operations είναι κατά πολύ (περίπου 5 φορές) γρηγορότερη από τη μέθοδο των mutexes. Ο λόγος πίσω από αυτό είναι ότι στην περίπτωση των atomic operations οι προσθέσεις και οι αφαιρέσεις μπορούν να τρέχουν παράλληλα – ατομικά – και δεν επικαλύπτεται μόνο το κρίσιμο (σε assembly) κομμάτι τους ενώ το μη κρίσιμο εκτελείται ταυτοχρόνως, ενώ στην περίπτωση των mutexes, έχουμε κλειδώσει όλο το κομμάτι των προσθέσεων και των αφαιρέσεων, με αποτέλεσμα αυτές να εκτελούνται σειριακά, μία κάθε φορά.

3. Αλλάζουμε το Makefile, προσθέτοντας τα flags -S και -g, ώστε να παραγάγουμε τον αναγνώσιμο κώδικα των αρχείων μας σε assembly, ως εξής:

Κατόπιν, ανοίγουμε το simplesync-atomic.ο και εντοπίζουμε ένα σημείο στο οποίο εκτελούνται τα atomic operations, το οποίο φαίνεται ακολούθως:

```
.LBE15:
65
         .loc 1 48 3 is stmt 1 view .LVU16
         .loc 1 49 4 view .LVU17
67
         lock addl $1, (%rbx)
68
         .loc 1 47 22 discriminator 2 view .LVU18
         .loc 1 47 16 discriminator 1 view .LVU19
70
71
         .loc 1 48 3 view .LVU20
         .loc 1 49 4 view .LVU21
72
73
         lock addl
                     $1, (%rbx)
         .loc 1 47 22 discriminator 2 view .LVU22
74
         .loc 1 47 16 discriminator 1 view .LVU23
75
         subl $2, %eax
         jne .L2
78
         .loc 1 57 2 view .LVU24
```

```
164
      .LBE21:
165
          .loc 1 69 3 is stmt 1 view .LVU48
166
          .loc 1 70 4 view .LVU49
          lock subl $1, (%rbx)
167
          .loc 1 68 22 discriminator 2 view .LVU50
168
          .loc 1 68 16 discriminator 1 view .LVU51
169
170
          .loc 1 69 3 view .LVU52
          .loc 1 70 4 view .LVU53
171
          lock subl $1, (%rbx)
172
          .loc 1 68 22 discriminator 2 view .LVU54
173
          .loc 1 68 16 discriminator 1 view .LVU55
174
                $2, %eax
175
          subl
          jne .L8
176
          .loc 1 78 2 view .LVU56
177
```

4. Ομοίως, ανοίγουμε το simplesync-mutex.o και εντοπίζουμε ένα σημείο στο οποίο εκτελούνται τα pthread_mutex_lock / pthread_mutex_unlock, το οποίο φαίνεται ακολούθως:

```
76
     .L2:
         .loc 1 48 3 view .LVU17
78
         .loc 1 51 4 view .LVU18
         movq
                 %r12, %rdi
                 pthread_mutex_lock@PLT
80
         call
81
     .LVL4:
         .loc 1 53 4 view .LVU19
82
83
         .loc 1 53 7 is stmt 0 view .LVU20
                 0(%rbp), %eax
84
         mov1
         .loc 1 54 4 view .LVU21
86
         movq
                 %r12, %rdi
         .loc 1 53 4 view .LVU22
87
                 $1, %eax
88
         add1
                %eax, 0(%rbp)
         movl
         .loc 1 54 4 is_stmt 1 view .LVU23
90
         call pthread_mutex_unlock@PLT
91
```

■ Ενότητα 2 – Παράλληλος υπολογισμός του συνόλου Mandelbrot

Εισαγωγή

Σημειώνουμε πως αμφότερα τα προγράμματά μας (mandel_sema.c και mandel_cond.c) ελέγχουν την ορθότητα των εισαγόμενων δεδομένων κατά τον χρόνο εκτέλεσης και σε περίπτωση λάθους, τυπώνουν το αντίστοιχο μήνυμα στον χρήστη, καθοδηγώντας τον προς την εισαγωγή μιας ορθής εισόδου.

1. Αρχικά, συντάσσουμε τον ακόλουθο κώδικα, ο οποίος φέρει το όνομα mandel_sema.c και υλοποιεί το ζητούμενο με τη χρήση σημαφόρων. Το struct του καθενός thread φαίνεται ακολούθως και περιέχει το id του, τον συνολικό αριθμό των νημάτων και έναν πίνακα στον οποίο αποθηκεύονται τα δεδομένα του compute του mandel_line και αργότερα απεικονίζονται. Το ίδιο struct χρησιμοποιείται και για το mandel_cond.c στο επόμενο ερώτημα και για τον λόγο αυτό δεν θα παρατεθεί ξανά.

```
65  struct thread_info_struct {
66    pthread_t tid; /* POSIX thread id, as returned by the library */
67
68    int *color_val; /* Pointer to array to manipulate */
69    int thrid; /* Application-defined thread id */
70    int thrcnt;
71 };
```

Η λογική πίσω από τον κώδικά μας είναι η εξής: εάν έχουμε n threads να τρέχουν το mandel, καθένα από αυτά έχει τον δικό του σημαφόρο (έχουμε δηλαδή έναν πίνακα από σημαφόρους, τον sem) αρχικοποιημένο σε 0, εκτός από το 1° thread, του οποίου είναι αρχικοποιημένος σε 1. Έτσι, αφού το 1° thread εκτελέσει το κρίσιμο τμήμα του, αυτό θα ξυπνήσει το 2°, το 2° το 3° κ.ο.κ., μέσω της sem_post του αντίστοιχου σημαφόρου. Επίσης, έχουμε χειριστεί το πρόγραμμά μας έτσι ώστε το κρίσιμο τμήμα να περιλαμβάνει μόνο τη φάση του output και όχι και αυτή του compute, για λόγους επίδοσης που θα σχολιαστούν αργότερα, στα αντίστοιχα ζητούμενα ερωτήματα, και άρα τα computes γίνονται ταυτόχρονα και αποθηκεύονται στον ξεχωριστό πίνακα του κάθε thread. Ο κώδικας αυτός φαίνεται ακολούθως:

15/5/24, 3:56 μ.μ. mandel_sema.c

mandel_sema.c

```
1
 2
     * mandel sema.c
 3
 4
     * A program to draw the Mandelbrot Set on a 256-color xterm, with semaphores.
 5
 6
     */
 7
8
    #include <signal.h>
9
    #include <errno.h>
10 #include <pthread.h>
   #include <stdio.h>
11
12 #include <unistd.h>
13 #include <assert.h>
14 #include <string.h>
15 #include <math.h>
16 #include <stdlib.h>
    #include <semaphore.h>
17
18
    #include "mandel-lib.h"
19
20
21
    #define MANDEL_MAX_ITERATION 100000
22
    /***************
23
24
     * Compile-time parameters *
     **************************
25
26
27
28
     * POSIX thread functions do not return error numbers in errno,
     * but in the actual return value of the function call instead.
29
     * This macro helps with error reporting in this case.
30
31
32
    #define perror_pthread(ret, msg) \
            do { errno = ret; perror(msg); } while (0)
33
34
35
    * Output at the terminal is is x_chars wide by y_chars long
36
37
   */
    int y chars = 50;
38
    int x chars = 90;
39
40
   /*
41
    * The part of the complex plane to be drawn:
42
    * upper left corner is (xmin, ymax), lower right corner is (xmax, ymin)
43
    */
44
    double xmin = -1.8, xmax = 1.0;
45
    double ymin = -1.0, ymax = 1.0;
46
47
48
    /*
49
     * Every character in the final output is
     * xstep x ystep units wide on the complex plane.
50
     */
51
52
    double xstep;
    double ystep;
53
54
55
   void sig handler(int signum)
56
    {
        reset_xterm_color(1);
```

```
15/5/24, 3:56 μ.μ.
  58
           exit(1);
  59
  60
  61
  62
       * A (distinct) instance of this structure
       * is passed to each thread
  63
  64
  65
      struct thread_info_struct {
               pthread_t tid; /* POSIX thread id, as returned by the library */
  66
  67
               int *color_val; /* Pointer to array to manipulate */
  68
  69
               int thrid; /* Application-defined thread id */
  70
               int thrcnt;
  71
      };
  72
  73
      int safe_atoi(char *s, int *val)
  74
      {
  75
               long 1;
  76
               char *endp;
  77
               l = strtol(s, \&endp, 10);
  78
               if (s != endp && *endp == '\0') {
  79
                        *val = 1;
  80
  81
                       return 0;
  82
               } else
  83
                       return -1;
  84
      }
  85
      void usage(char *argv0)
  86
  87
  88
               fprintf(stderr, "Usage: %s thread count array size\n\n"
                        "Exactly one argument required:\n"
  89
  90
                             thread_count: The number of threads to create.\n",
  91
                       argv0);
  92
               exit(1);
  93
  94
  95
      void *safe_malloc(size_t size)
  96
               void *p;
  97
  98
               if ((p = malloc(size)) == NULL) {
  99
                       fprintf(stderr, "Out of memory, failed to allocate %zd bytes\n",
 100
 101
                                size);
 102
                       exit(1);
 103
               }
 104
 105
               return p;
 106
 107
 108
 109
       * This function computes a line of output
       * as an array of x_char color values.
 110
       */
 111
      void compute_mandel_line(int line, int color_val[])
 112
 113
      {
 114
 115
             x and y traverse the complex plane.
            */
 116
           double x, y;
 117
```

```
118
         int n;
119
120
         int val;
121
         /* Find out the y value corresponding to this line */
122
         y = ymax - ystep * line;
123
124
125
         /* and iterate for all points on this line */
         for (x = xmin, n = 0; n < x chars; x+= xstep, n++) {
126
127
             /* Compute the point's color value */
128
129
             val = mandel_iterations_at_point(x, y, MANDEL_MAX_ITERATION);
130
             if (val > 255)
131
                 val = 255;
132
133
             /* And store it in the color_val[] array */
134
             val = xterm_color(val);
             color_val[n] = val;
135
136
         }
137
     }
138
139
      * This function outputs an array of x_char color values
140
      * to a 256-color xterm.
141
142
      */
     void output_mandel_line(int fd, int color_val[]) {
143
144
         char point ='@';
145
         char newline='\n';
146
147
         for (int i = 0; i < x_chars; i++) {</pre>
148
             /* Set the current color, then output the point */
             set_xterm_color(fd, color_val[i]);
149
150
             if (write(fd, &point, 1) != 1) {
151
                 perror("compute_and_output_mandel_line: write point");
152
                 exit(1);
153
             }
154
         }
155
         /* Now that the line is done, output a newline character */
156
         if (write(fd, &newline, 1) != 1) {
157
158
             perror("compute and output mandel line: write newline");
159
             exit(1);
160
         }
161
     }
162
163
     /* Start function for each thread */
     sem t *sem;
164
165
166
     void *compute_and_output_mandel_line(void *arg)
167
     {
         struct thread_info_struct *thr = arg;
168
169
170
         for (int i = thr->thrid; i < y chars; i += thr->thrcnt) {
         compute_mandel_line(i, thr->color_val);
171
172
         sem_wait(&sem[i % thr->thrcnt]);
173
         output_mandel_line(1, thr->color_val);
174
         sem_post(&sem[(i+1) % thr->thrcnt]);
175
176
         return NULL;
177 | }
```

15/5/24, 3:56 μ.μ.

```
15/5/24, 3:56 μ.μ.
                                                        mandel sema.c
 178
 179
      int main(int argc, char *argv[])
 180
           int thrcnt, ret;
 181
 182
           struct thread_info_struct *thr;
 183
 184
           // Signal Handler
 185
           struct sigaction sa;
           sa.sa flags = SA RESTART;
 186
           sa.sa_handler = sig_handler;
 187
 188
           if (sigaction(SIGINT, &sa, NULL) < 0)</pre>
 189
           {
 190
               perror("sigaction");
 191
               exit(1);
 192
           }
 193
 194
 195
           * Parse the command line
 196
           */
 197
           if (argc != 2)
 198
               usage(argv[0]);
           if (safe_atoi(argv[1], &thrcnt) < 0 || thrcnt <= 0) {</pre>
 199
               fprintf(stderr, "`%s' is not valid for `thread_count'\n", argv[1]);
 200
 201
               exit(1);
 202
           }
 203
 204
           xstep = (xmax - xmin) / x_chars;
 205
           ystep = (ymax - ymin) / y_chars;
 206
 207
           thr = safe_malloc(thrcnt * sizeof(*thr));
 208
           sem = safe malloc(thrcnt * sizeof(sem t));
 209
 210
           for(int i=0; i<thrcnt; i++)</pre>
 211
 212
               thr[i].thrcnt = thrcnt;
 213
               thr[i].thrid = i;
 214
               thr[i].color val = safe malloc(x chars * sizeof(int));
 215
               if(i == 0) sem_init(&sem[i], 0, 1);
 216
               else sem_init(&sem[i], 0, 0);
 217
 218
               /* Spawn new thread */
               ret = pthread create(&thr[i].tid, NULL, compute and output mandel line, &thr[i]);
 219
 220
               if (ret) {
                        perror_pthread(ret, "pthread_create");
 221
 222
                        exit(1);
 223
               }
 224
           }
 225
 226
 227
                * Wait for all threads to terminate
                */
 228
 229
               for (int i=0; i<thrcnt; i++) {</pre>
 230
                   ret = pthread join(thr[i].tid, NULL);
                   if (ret) {
 231
                            perror_pthread(ret, "pthread_join");
 232
 233
                            exit(1);
 234
                   }
 235
               }
 236
```

237

for(int i=0; i<thrcnt; i++)</pre>

2. Για το ερώτημα αυτό, συντάσσουμε τον ακόλουθο κώδικα, ο οποίος φέρει το όνομα mandel_cond.c και υλοποιεί το ζητούμενο με τη χρήση condition variables. Επισημαίνουμε πως το κάθε thread χρησιμοποιεί το struct που παρατέθηκε προηγουμένως. Η λογική αυτού του προγράμματος είναι η εξής: έχουμε n threads, τα οποία πάλι (για λόγους επίδοσης) τρέχουν παράλληλα το compute κάθε γραμμής που έχουν αναλάβει και έχουν ως κρίσιμο τμήμα μόνο αυτό της απεικόνισης μιας γραμμής, πριν το οποίο περιμένουν σε μια κοινή κελιδαριά. Έτσι, όντας συνδεδεμένα σε μια κοινή κλειδαριά (lock), έχουμε έναν πίνακα από conditions (cond), ένα για κάθε νήμα. Με τη βοήθεια ενός μετρητή, αρχικά τρέχει μόνο το υπ' αριθμόν 0 νήμα και ακολούθως, αφού εκτελέσει το κρίσιμο τμήμα του, κάνει broadcast στο επόμενο (στο αντίστοιχο condition) για να ξεκινήσει. Έτσι, το mandel απεικονίζεται επιτυχώς στην έξοδο, με τη βέλτιστη επίδοση.

Αξίζει να επισημάνουμε ότι τα threads μοιράζονται τις global μεταβλητές τους. Για τον λόγο αυτό, προτιμήσαμε κάθε thread να κάνει malloc έναν δικό του πίνακα, ώστε να μπορούν όλα μαζί – παράλληλα – να υπολογίζουν την έξοδο μίας γραμμής, περιορίζοντας έτσι το κρίσιμο τμήμα των threads μόνο στη διαδικασία του output, επιτυγχάνοντας βέλτιστη επίδοση. Αυτό, γίνεται φανερό στον τρόπο που αρχικοποιούμε το struct κάθε thread και στο σώμα της συνάρτησης που αυτό καλεί.

Ο κώδικας του mandel_cond.c φαίνεται ακολούθως:

15/5/24, 3:56 μ.μ. mandel_cond.c

mandel_cond.c

```
1
 2
     * mandel cond.c
 3
 4
     * A program to draw the Mandelbrot Set on a 256-color xterm, with condition variables.
 5
 6
     */
 7
8
    #include <signal.h>
9
    #include <errno.h>
10 #include <pthread.h>
   #include <stdio.h>
11
12 #include <unistd.h>
13 #include <assert.h>
14 #include <string.h>
15 #include <math.h>
16 #include <stdlib.h>
    #include <semaphore.h>
17
18
    #include "mandel-lib.h"
19
20
21
    #define MANDEL_MAX_ITERATION 100000
22
    /***************
23
24
     * Compile-time parameters *
     **************************
25
26
27
28
     * POSIX thread functions do not return error numbers in errno,
     * but in the actual return value of the function call instead.
29
     * This macro helps with error reporting in this case.
30
31
32
    #define perror_pthread(ret, msg) \
            do { errno = ret; perror(msg); } while (0)
33
34
35
    * Output at the terminal is is x_chars wide by y_chars long
36
37
   */
    int y chars = 50;
38
    int x chars = 90;
39
40
   /*
41
    * The part of the complex plane to be drawn:
42
    * upper left corner is (xmin, ymax), lower right corner is (xmax, ymin)
43
    */
44
    double xmin = -1.8, xmax = 1.0;
45
    double ymin = -1.0, ymax = 1.0;
46
47
48
    /*
49
     * Every character in the final output is
     * xstep x ystep units wide on the complex plane.
50
     */
51
52
    double xstep;
    double ystep;
53
54
55
   void sig handler(int signum)
56
    {
        reset_xterm_color(1);
```

```
15/5/24, 3:56 μ.μ.
  58
           exit(1);
  59
  60
  61
  62
       * A (distinct) instance of this structure
       * is passed to each thread
  63
  64
  65
      struct thread_info_struct {
               pthread_t tid; /* POSIX thread id, as returned by the library */
  66
  67
               int *color_val; /* Pointer to array to manipulate */
  68
  69
               int thrid; /* Application-defined thread id */
  70
               int thrcnt;
  71
      };
  72
  73
      int safe_atoi(char *s, int *val)
  74
      {
  75
               long 1;
  76
               char *endp;
  77
               l = strtol(s, \&endp, 10);
  78
               if (s != endp && *endp == '\0') {
  79
                        *val = 1;
  80
  81
                       return 0;
  82
               } else
  83
                       return -1;
  84
      }
  85
      void usage(char *argv0)
  86
  87
  88
               fprintf(stderr, "Usage: %s thread count array size\n\n"
                        "Exactly one argument required:\n"
  89
  90
                             thread_count: The number of threads to create.\n",
  91
                       argv0);
  92
               exit(1);
  93
  94
  95
      void *safe_malloc(size_t size)
  96
               void *p;
  97
  98
               if ((p = malloc(size)) == NULL) {
  99
                       fprintf(stderr, "Out of memory, failed to allocate %zd bytes\n",
 100
 101
                                size);
 102
                       exit(1);
 103
               }
 104
 105
               return p;
 106
 107
 108
 109
       * This function computes a line of output
       * as an array of x_char color values.
 110
       */
 111
      void compute_mandel_line(int line, int color_val[])
 112
 113
      {
 114
 115
             x and y traverse the complex plane.
            */
 116
           double x, y;
 117
```

```
15/5/24, 3:56 μ.μ.
 118
          int n;
 119
 120
          int val;
 121
          /* Find out the y value corresponding to this line */
 122
          y = ymax - ystep * line;
 123
 124
 125
          /* and iterate for all points on this line */
          for (x = xmin, n = 0; n < x chars; x+= xstep, n++) {
 126
 127
               /* Compute the point's color value */
 128
 129
               val = mandel_iterations_at_point(x, y, MANDEL_MAX_ITERATION);
 130
               if (val > 255)
 131
                   val = 255;
 132
 133
               /* And store it in the color_val[] array */
 134
               val = xterm_color(val);
               color_val[n] = val;
 135
 136
          }
 137
      }
 138
 139
       * This function outputs an array of x_char color values
 140
       * to a 256-color xterm.
 141
       */
 142
      void output_mandel_line(int fd, int color_val[]) {
 143
 144
          char point ='@';
 145
          char newline='\n';
 146
 147
          for (int i = 0; i < x_chars; i++) {</pre>
 148
              /* Set the current color, then output the point */
              set_xterm_color(fd, color_val[i]);
 149
 150
               if (write(fd, &point, 1) != 1) {
 151
                   perror("compute_and_output_mandel_line: write point");
 152
                   exit(1);
 153
               }
 154
          }
 155
          /* Now that the line is done, output a newline character */
 156
          if (write(fd, &newline, 1) != 1) {
 157
 158
               perror("compute and output mandel line: write newline");
 159
               exit(1);
 160
          }
 161
      }
 162
 163
      /* Start function for each thread */
 164
      pthread mutex t lock;
 165
      pthread cond t *cond;
      int counter = 0;
 166
 167
      void *compute_and_output_mandel_line(void *arg)
 168
 169
      {
 170
          struct thread info struct *thr = arg;
 171
 172
          for(int line = thr->thrid; line < y_chars; line += thr->thrcnt) {
 173
               compute_mandel_line(line, thr->color_val);
 174
               pthread_mutex_lock(&lock);
 175
               if(line != counter) pthread cond wait(&cond[thr->thrid], &lock);
 176
               counter++;
               output_mandel_line(1, thr->color_val);
 177
```

```
15/5/24, 3:56 μ.μ.
                                                          mandel cond.c
 178
               pthread_cond_broadcast(&cond[(line+1) % thr->thrcnt]);
 179
               pthread_mutex_unlock(&lock);
 180
           }
 181
               return NULL;
 182
       }
 183
 184
       int main(int argc, char *argv[])
 185
 186
           int thrcnt, ret;
           struct thread_info_struct *thr;
 187
 188
 189
           // Signal Handler
 190
           struct sigaction sa;
 191
           sa.sa_flags = SA_RESTART;
 192
           sa.sa handler = sig handler;
 193
           if (sigaction(SIGINT, &sa, NULL) < 0)</pre>
 194
 195
               perror("sigaction");
 196
               exit(1);
 197
           }
 198
           /*
 199
                 * Parse the command line
 200
                */
 201
               if (argc != 2)
 202
 203
                    usage(argv[0]);
               if (\text{safe\_atoi}(\text{argv}[1], \text{\&thrcnt}) < 0 \mid | \text{thrcnt} <= 0 \mid | \text{argv}[1][0] == '1') 
 204
                    fprintf(stderr, "`%s' is not valid for `thread_count'\n", argv[1]);
 205
 206
                    exit(1);
 207
               }
 208
 209
           xstep = (xmax - xmin) / x_chars;
 210
           ystep = (ymax - ymin) / y_chars;
 211
           thr = safe_malloc(thrcnt * sizeof(*thr));
 212
 213
           cond = safe_malloc(thrcnt * sizeof(pthread_cond_t));
 214
 215
           for(int i=0; i<thrcnt; i++)</pre>
 216
               thr[i].thrcnt = thrcnt;
 217
 218
               thr[i].thrid = i;
 219
               thr[i].color val = safe malloc(x chars * sizeof(int));
 220
               /* Spawn new thread */
 221
 222
               ret = pthread_create(&thr[i].tid, NULL, compute_and_output_mandel_line, &thr[i]);
 223
               if (ret) {
 224
                    perror pthread(ret, "pthread create");
 225
                    exit(1);
 226
               }
 227
           }
 228
 229
           * Wait for all threads to terminate
 230
           */
 231
 232
           for (int i=0; i<thrcnt; i++) {</pre>
 233
               ret = pthread_join(thr[i].tid, NULL);
 234
               if (ret) {
 235
                    perror pthread(ret, "pthread join");
 236
                    exit(1);
 237
                    }
```

243

Ερωτήσεις

- 1. Για το σύστημα συγχρονισμού που υλοποιήσαμε, χρειαστήκαμε αριθμό σημαφόρων ίσο με τον αριθμό των threads που τρέχουν συγχρόνως και που εισάγονται από τον χρήστη κατά τον χρόνο εκτέλεσης του προγράμματός μας. Ειδικότερα, χρησιμοποιήσαμε έναν πίνακα από σημαφόρους (τον sem), ο οποίος είναι αρχικοποιημένος στο 0, εκτός από την 1^η θέση του, που είναι αρχικοποιημένη στο 1. Έτσι, θα εκτελεστεί μόνο το 1° thread (αφού τα άλλα θα περιμένουν) και τα επόμενα θα καλούνται διαδοχικά, καθώς το προηγούμενο θα κάνει sem_post το επόμενο. Αυτό γίνεται φανερό στον κώδικα mandel sema.c που παραθέσαμε παραπάνω.
- 2. Αρχικά, χρησιμοποιούμε την εντολή cat /proc/cpuinfo και διαπιστώνουμε ότι το μηχάνημά μας διαθέτει 4 πυρήνες (σε αντίθεση με τον orion που διαπιστώσαμε ότι έχει μόνο 1), καθιστώντας τη δοκιμή πολλών threads εφικτή. Αυτό, φαίνεται ακολούθως:

```
processor
                : GenuineIntel
vendor_id
cpu family
                : 6
model
                : 158
model name
                : Intel(R) Core(TM) i7-7700HQ CPU @ 2.80GHz
stepping
microcode
                : 0xffffffff
                : 2807.998
cpu MHz
cache size
                : 6144 KB
physical id
                : 0
siblings
                : 8
core id
cpu cores
                : 4
apicid
                : 7
initial apicid : 7
                : yes
fpu exception
                : yes
cpuid level
                : 21
                : yes
```

Επομένως, τρέχουμε το mandel πρώτα και το mandel_sema μετά, με 2 threads και με κατάλληλη χρήση της time, και το αποτέλεσμα φαίνεται ακολούθως:

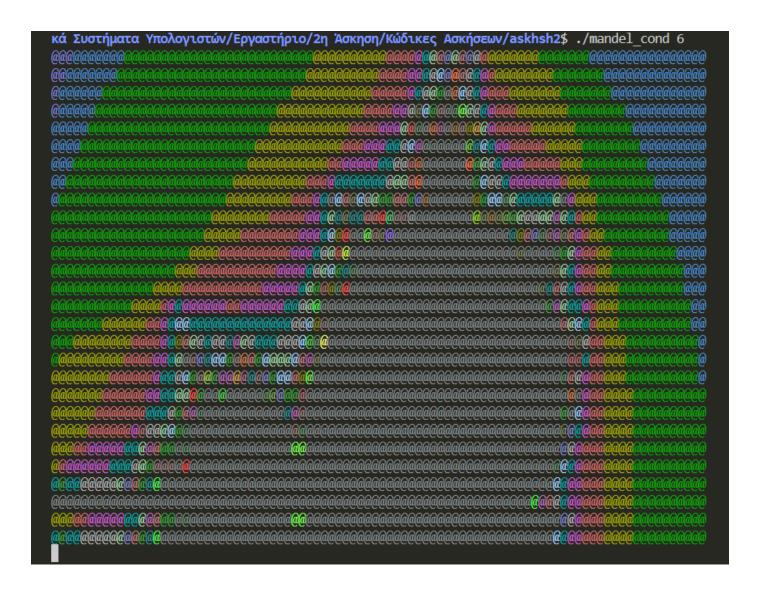
```
real 0m0.549s real 0m0.307s
user 0m0.477s user 0m0.547s
sys 0m0.070s sys 0m0.051s
```

Όπως ήταν αναμενόμενο, η εκτέλεση του mandel διήρκησε πολύ περισσότερο (σχεδόν τον διπλάσιο πραγματικό χρόνο) από αυτή του mandel_sema με 2 threads, αφού η διαδικασία των computes γίνεται πλέον παράλληλα από τα 2 threads και έχουμε απομονώσει μόνο το πραγματικό κρίσιμο τμήμα τους. Παρατηρούμε, έτσι, μια μεγάλη βελτίωση στην επίδοση του προγράμματός μας.

3. Όπως φαίνεται και στον κώδικα mandel_cond.c που παραθέσαμε παραπάνω, έχουμε χρησιμοποιήσει αριθμό condition variables ίσο με τον αριθμό των threads που χρησιμοποιούμε και που εισάγονται από τον χρήστη κατά τον χρόνο εκτέλεσης του προγράμματός μας. Ο λόγος για αυτό είναι ο εξής: τα threads είναι συνδεδεμένα σε μια κοινή κλειδαριά (lock) και έχουμε έναν πίνακα από conditions (cond), ένα για κάθε νήμα. Με τη βοήθεια ενός μετρητή (counter), αρχικά τρέχει μόνο το υπ΄ αριθμόν 0 νήμα και ακολούθως, αφού εκτελέσει το κρίσιμο τμήμα του, κάνει broadcast στο επόμενο (στο αντίστοιχο δηλαδή condition) για να ξεκινήσει. Έτσι, τα computes γίνονται παράλληλα και τα outputs με τη σειρά που πρέπει, επιτυγχάνοντας βέλτιστη επίδοση.

Έστω, τώρα, ότι χρησιμοποιούμε μόνο ένα condition variable, έστω cond και ότι – χωρίς βλάβη της γενικότητας – έχουμε 2 threads. Στην περίπτωση αυτή, θα δημιουργηθεί το εξής πρόβλημα συγχρονισμού: αρχικά, θα τρέξει το 1° thread τη διαδικασία του compute του, όπως και το 2°, παράλληλα, ενώ στην συνέχεια, το 1° θα τρέξει και το κρίσιμο τμήμα του (output), ενώ το 2° θα κάνει wait, περιμένοντας το 1° να τελειώσει και να κάνει broadcast στο cond, ώστε να ξεκινήσει κι αυτό. Όμως, μπορεί το 1° thread να τελειώσει το κρίσιμο τμήμα του και να κάνει broadcast πριν το 2° κάνει wait και αυτό θα έχει ως αποτέλεσμα το 2° να κάνει wait για πάντα, αφού το 1° δεν θα ξανακάνει broadcast ποτέ. Άρα, το 2° thread δεν θα κάνει ποτέ ουτρυτ και το πρόγραμμά μας θα κολλήσει στο σημείο αυτό. Αντίστοιχο πρόβλημα θα παρατηρηθεί και εάν έχουμε παραπάνω από 2 threads σε κοινό cond.

Το πρόβλημα αυτό, αποτυπώνεται κάτωθι, όπου παραθέτουμε τον αλλαγμένο κώδικα στο σημείο της κλήσης της συνάρτησης από το κάθε thread και το αντίστοιχο output, το οποίο παραμένει παγωμένο για πάντα:

4. Για τους λόγους που ήδη έχουμε αναφέρει, αμφότερα τα προγράμματα που υλοποιήσαμε για το mandel με πολλαπλά threads, εμφανίζουν σημαντική επιτάχυνση, η οποία (έπειτα από δοκιμές) είναι ολοένα και μεγαλύτερη αυξανομένου του αριθμού των νημάτων, αν και όχι με τον ίδιο ρυθμό, δηλαδή από ένα σημείο threads και πάνω (που φυσικά εξαρτάται από τον αριθμό των πυρήνων του μηχανήματος) η μείωση στον χρόνο είναι μικρή, έως και αμελητέα. Ο λόγος πίσω από αυτό είναι ο εξής: στην περίπτωση που ορίσουμε ως κρίσιμο τμήμα σε κάθε thread τις φάσεις τόσο του υπολογισμού όσο και της εμφάνισης μια γραμμής, αυτό θα έχει ως αποτέλεσμα να τρέχει μόνο ένα νήμα κάθε φορά και η όλη διαδικασία να εκτελείται σειριακά, όπως στο αρχικό mandel! Ένα όμως φροντίσουμε να έχουμε ξεχωριστές δομές δεδομένων για κάθε νήμα (όπως και κάναμε), τότε η φάση του compute – που όπως τελικά διαπιστώνουμε είναι αρκετά χρονοβόρα – δύναται να βγει εκτός του κρίσιμου τμήματος και σε αυτό να παραμείνει μόνο η φάση της αποτύπωσης. Έτσι, ο χρόνος εκτέλεσης μειώνεται αισθητά και γίνεται πραγματική αξιοποίηση του μεγάλου αριθμού νημάτων.

Για να γίνει αυτό φανερό, αλλάζουμε το κρίσιμο τμήμα (έστω του mandel_sema.c), ώστε αυτό να περιλαμβάνει αμφότερες τις φάσεις που περιγράψαμε, ως εξής:

```
void *compute and output mandel line(void *arg)
166
167
          struct thread info struct *thr = arg;
168
169
170
          for (int i = thr->thrid; i < y chars; i += thr->thrcnt) {
          sem wait(&sem[i % thr->thrcnt]);
171
          compute mandel line(i, thr->color val);
172
          output mandel line(1, thr->color val);
173
          sem_post(&sem[(i+1) % thr->thrcnt]);
174
175
176
          return NULL;
177
```

Ο χρόνος εκτέλεσης (έστω για 4 νήματα) φαίνεται ακολούθως και παρατηρούμε ότι είναι ο ίδιος με αυτόν του mandel:

```
real 0m0.554s
user 0m0.509s
sys 0m0.040s
```

5. Παρατηρούμε ότι στην περίπτωση που πατήσουμε Ctrl+C πριν το πρόγραμμά μας τερματίσει, το χρώμα των γραμμάτων του τερματικού αλλάζει: από άσπρο γίνεται το χρώμα που είχε ο χαρακτήρας του mandel που ζωγραφιζόταν όταν το πρόγραμμα σταμάτησε. Αυτό, φαίνεται ακολούθως:

Στο σημείο αυτό, επισημαίνουμε ότι τα δύο προγράμματα που παραθέσαμε στην αρχή έχουν την τελική τους μορφή και για τον λόγο αυτό περιέχουν από την αρχή τον κατάλληλο χειρισμό του σήματος Ctrl+C που θα εξηγήσουμε τώρα.

Προκειμένου, επομένως, το χρώμα του τερματικού να επαναφέρεται στο λευκό (default) πριν το πρόγραμμά μας τερματίσει, προσθέτουμε κατάλληλο χειρισμό του σήματος Ctrl+C, όπως φαίνεται ακολούθως:

```
// Signal Handler
184
          struct sigaction sa;
185
186
          sa.sa_flags = SA_RESTART;
          sa.sa handler = sig handler;
187
          if (sigaction(SIGINT, &sa, NULL) < 0)</pre>
188
189
               perror("sigaction");
190
               exit(1);
191
192
```

Σ.Η.Μ.Μ.Υ. Ε.Μ.Π. Μάϊος 2024